

Jak na určení a překlad latinských substantiv I.-III.deklinace – ALGORITMUS

Mám před sebou latinské jméno/název:

1. řeknu si (polohlasně)/vyhledám ve slovníku jeho slovníkový tvar

2. z prvního tvaru si uvědomím význam a odliším substantivum od adjektiva (na konci slovníkového tvaru je zkratka pro rod: *m., f., n.*)

3. podle dalších tvarů i významu koncovky genitivu určím deklinaci:

-ae = I.deklinace; *zde další kroky nejsou potřeba*

-ī/i = II.deklinace;

-is = III.deklinace;

-ūs/us = IV.d.;

-ēī/ei = V.deklinace.

4. podle rodu řadím ke vzoru: (u I.dekl. není třeba – je 1 vzor: ***vēna***);

u II.dekl.: maskulinum = ***musculus/nervus***, neutrum = ***cerebrum/septum***;

u III.deklinace: A/ Je to neutrum končící v nominativu sg. – e, -al, -ar? = ***animal***

B/ Je stejnoslabičné bez ohledu na rod? = ***auris***

C/ Má před genitivní koncovkou –is aspoň dvě souhlásky? = ***dēns, dentis***

Není to A, B, ani C? = ***pulmō*** pro maskulina a feminina

corpus pro neutra (a ten, znám-li pravidlo o neutrech týkající se nominativu a akuzativu zejména v plurálu, se nemusím učit; odvodím dle *pulmō*).